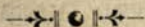

— Байо, азъ ще ти прѣнеса дървата.
Кажи ми кждѣ!

— Хубаво! отговори кръчмарьтъ. Влѣзъ
вжтрѣ и ще видишъ мѣстото.

Малкиятъ работникъ се залови на рабо-
та. Не гледаше студа. Работата го сгорещи.
Потъ облѣ лицето му. Въ скоро врѣме прѣ-
несе дървата.

Кръчмарьтъ го нахрани и му даде двай-
сетъ стотинки. Момчето ги занесе на майка си.

Сираче.

Вижте клетото сираче
Гладно, неомито
Какъ горчиво, тѣжно плаче
Съ дрипели покрито!

Нѣма то баща, роднини —
Тѣй само се скита;
Какъ живѣе отъ години
Никой го не пита

А на всѣкъждѣ е зима
Врѣмето изтива.
О, и колко още има
Клѣтници такива! . . .

Вл. Блѣсковъ.

